

[Steffensen]

af de i øvrigt gode intentioner, ministeren har.

Jeg vil lige nævne, at jeg savner i redegørelsen i forbindelse med afsnittet om øget tilgang til 10. klasserne nogle bemærkninger om de frie skolars rolle, ikke mindst ungdoms- og efterskolernes. Det er en kendsgerning, at disse skoler i de sidste år har haft mere end 12.000 elever, og det er meget, meget vigtigt, at disse skoleformer fortsat sikres mulighed for at løse de mange opgaver, som de har særlige muligheder for at klare i kraft af den frie skoleform. Det er vigtigt, at man sikrer den sociale balance, så de frie skoler ikke blot bliver skoler for de økonomisk bedrestillede i vort samfund. Naturligvis må de frie skoler være med til at bære deres del af den økonomiske krise. Det kan de, og det vil de også gøre. Jeg mener blot, at vi skal være meget opmærksomme på, at den sociale balance er sikret. Det er helt afgørende for fremtiden, synes jeg. Jeg er både sikker på og overbevist om, at ministeren er opmærksom på problemet.

Ministeren talte jo ved skolernes årsmøde i weekenden, og jeg er også sikker på og ved, at han både har sympati for og kærlighed til den frie skoleform. De frie skolers fortsatte konstruktive muligheder synes jeg bør nævnes i forbindelse med denne væsentlige debat om en forstærket indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, idet det som sagt er således, at disse skoler har en ganske særlig mulighed for ikke bare at være med til at undervise de unge, men også at være med til at anvise dem muligheder for beskæftigelse, når deres skoleophold er slut.

Efter vor opfattelse er regeringens tanker, som ministeren her lægger frem, om, at arbejdsmarkedets parter inddrages aktivt i indsatsen på alle niveauer, rigtige, ligesom selve redegørelsen på en række områder prøver at styrke de praktiske erhvervsuddannelser for de unge. Jeg synes, at vi har oplevet med denne redegørelse en minister, der tænker nyt og utraditionelt. Sagen er vigtig. Oplægget er godt, og det har vor fulde støtte.

Løvig Simonsen (S):

Regeringen karakteriserer ungdomsgarantiforsøgene i sin redegørelse på en sådan måde, at man siger, at de ikke har vist de resultater, man kunne forvente, at de ikke står

mål med omkostningerne, og endelig at den efterfølgende situation både beskæftigelsesmæssigt og uddannelsesmæssigt har vist nedslående resultater. Det er beklageligt, at man fremsætter sådanne påstande i en redegørelse uden at dokumentere dem på nogen som helst måde.

Jeg skal gøre opmærksom på, at rapporten viser, at man har haft særdeles positive erfaringer, og rapporten viser også klart, at man er i et indledende forsøg og derfor må sige, at man ikke kan bedømme resultaterne. Det er derfor væsentligt at lægge mærke til, hvad man siger i de to forsøgsområder, henholdsvis Århus og Storstrøms amtskommuner, om de resultater, der er opnået i 1982. Man siger, at det ikke er således, at mange af de unge kun kan komme i beskæftigelse enten i offentlige job eller på projekter, og at de ikke kan få beskæftigelse i private job. Rapporten siger, at 18 pct. af de unge kom i private job, 34 pct. i offentlige job og 24 pct. på projekter. Ser man på tallene for 1982, får man et andet billede. Så viser det sig, at 34 pct. i Storstrømsamtet kom i private job, at kun 13 pct. kom i offentlige job og 27 pct. på projekter. De tilsvarende tal for Århus amt er 27,6 pct., 22,1 pct. og 28,9 pct. Det viser altså klart, at ungdomsgarantiforsøgene i 1982 har fået det resultat, der var tilsigtet.

Det andet, man siger, er, at udslusningseffekten ikke er stor nok, og man henviser til, at rapporten viser, at kun omkring 20 pct. kom i arbejde efter at have været igennem disse foranstaltninger. Rapporterne viser for de 2 amter, at der er en stigende udslusningseffekt. Således kan man pege på, at 43 pct. i Randers er kommet i arbejde efter at have været igennem ungdomsgarantiprojektet, og på beskæftigelsesområdet i Århus amtskommune er over 50 pct. enten kommet i arbejde eller i uddannelse. Det er altså helt andre tal, der kommer på bordet. Vi har sagt hele tiden, at når forsøget skal køre, skal man have en hel forsøgsrunde for at kunne vurdere resultaterne. Man bygger et apparat op, og først da kan man bedømme resultaterne. Det siges også i den gule rapport, som ganske vist ikke er nogen bibel, at man har haft en for kort periode til at gøre forsøgsarbejdet op i.

Må jeg så vende mig til en anden ting, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt disse garantiforsøg skal fortsætte. Jeg lagde mærke til og